N°. 181. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 20 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 2 AUGUSTUS.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 28sten Julij 1860, n°. 58, is aan *S. J. van Duinen*, gewezen commies ter provinciale griffie van Groningen, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 950 's jaars, op grond van de artt. 3, lit. *a*, en 43 der wet van 9/3 Mei 1846/51 (*Staatsblad* nos. 24/49).

Bij Koninklijk besluit van den 28sten Julij 1860, no. 62, zijn, op grond van art. 26 der wet van den 13den Augustus 1857 (*Staatsblad* n°. 103), pensioenen verleend, ten laste van den Staat aan *A. Beekhuis*, zich noemende en schrijvende *A. Kuipers*, gewezen hoofdonderwijzer te Schoonebeek, gemeente Dalen, ten bedrage van f 248 's jaars; en *H. R. van Rossum*, gewezen hoofdonderwijzer te Nyeveen, ten bedrage van f 158 's jaars.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Indépendance Belge* van gisteren, 31 Julij, zegt: » Den 30sten dezer, des namiddags, is aan het ministerie van buitenlandsche zaken te Parijs eene tweede bijeenkomst der vertegenwoordigers van de groote mogendheden en van Turkije gehouden, om zich over de bepalingen der overeenkomst betrekkelijk de interventie in Syrie te verstaan. Ofschoon in het algemeen vastgesteld is dat de interventie zal plaats hebben, zijn de onderhandelaren het gisteren evenmin als in de eerste zitting over al de gebeurlijkheden, welke bij zulk eene zaak te voorzien zijn, eens geworden; en dat is niet bevreemdend, wanneer men bedenkt, met welke verlangens de onderscheiden partijen, wier toestemming vereischt wordt, te berde komen.

»De Porte berust in de tusschenkomst, maar onder beding dat de operatien der Fransche troepen in Syrie van het oordeel der door de Porte benoemde commissarissen afhankelijk zullen zijn, dat die troepen niet anders dan op uitnoodiging der Turksche commissarissen zullen handelen, en eindelijk dat de getalsterkte der Fransche krijgsmagt altijd blijven moet beneden die van de troepen, welke de Porte naar de in onrust zijnde provincien zendt. In allen gevalle verlangt het kabinet van Konstantinopel, dat de inscheping der Fransche troepen eerst na het sluiten der onderhandelingen plaats hebbe.

» Dat is het wat de Porte noodig acht te vorderen om haar grondgebied en haar souverein gezag ongeschonden te houden. Te Parijs zal men welligt van oordeel zijn, dat eene met zoo uitgebreide beperkingen verbonden aanneming veel van eene weigering heeft; evenwel zoude men die moeijelijkheden nog kunnen te boven komen, ware het niet, dat zich bij de gisteren gehouden beraadslagingen andere bezwaren hadden voorgedaan.

» Het schijnt te blijken, dat Engeland gezind is om de overeenkomst te onderteekenen, doch onder beding dat de van weêrszijden aangegane verbindtenissen alleen Syrie betreffen, en geene andere provincie van het Turksche rijk. Hierop wordt van Ruslands zijde door den heer von Kisseleff geantwoord, dat er bij de tegenwoordige gesteldheid van het Turksche rijk behoefte bestaat aan eene overeenkomst, strekkende om vrijheid te geven tot interventie van het buitenland op alle punten zonder onderscheid, alwaar de belangen der Christenen door de dweepzucht der Mohammedanen in gevaar mogten zijn of geraken. Het zou, zegt het kabinet van St. Petersburg, eene ongerijmdheid van Ruslands zijde zijn, zedelijke medewerking tot Frankrijks maatregelen ter stuiting der moordtooneelen in Syrie te verleenen, indien het zelf geene vrijheid hebben zou om in de Turksche provincien nabij zijne grenzen, alwaar ieder oogenblik wanordelijkheden van dezelfden aard kunnen voorvallen, op gelijke wijze tusschen beide te komen.

» Zoo staat de zaak thans; en dat is de reden, waarom het gisteren niet tot het onderteekenen eener overeenkomst gekomen is, en waarschijnlijk morgen daartoe ook niet komen zal, wat men dan ook te Parijs moge verwachten. Het zou evenwel kunnen zijn, dat het Fransche gouvernement in de omstandigheid, dat alle partijen zich met het voorstel van interventie in beginsel hebben vereenigd, vrijheid vond om vóór de onderteekening der overeenkomst tot het uitvoeren zijner plannen over te gaan, en dat er bevel naar Toulon wierd gezonden om op het reeds vroeger aangeduide tijdstip, namelijk den 4den Augustus, het eerste gedeelte der expeditie in zee te zenden."

ENGELAND.

Dat er te Londen dezer dagen een vredelievende brief van Keizer Napoleon ontvangen is, aandringende op voortdurende zamenwerking van Engeland en Frankrijk, bepaaldelijk in de aangelegenheden van het Oosten en van Italie, wordt naar de reeds vermelde mededeeling van de *Morning Post* voor zeker gehouden. Men twijfelt echter, waar dat schrijven ontvangen is; sommigen meenen dat het regtstreeks bij Koningin Victoria is ontvangen; anderen, dat het aan den Franschen gezant te Londen, den heer de Persigny, gerigt en door dezen overeenkomstig de bedoeling van zijn gouvernement aan het Londensche kabinet medegedeeld is. In allen gevalle meent men bij de tegenwoordige gesteldheid van Engeland en bij den staat van Europa's politieke aangelegenheden veel gewigt aan dat stuk te moeten hechten, daar het even vóór de beraadslaging van het Lagerhuis over de voordragt tot verbetering van Engelands fortificatiewerken ter kennis van het publiek is gekomen, en daar het in strijd is met de geruchten volgens welke Frankrijk gezind zou zijn om zich van Engeland af te scheiden en aan Ruslands staatkunde aan te sluiten. Hierbij doet men opmerken, dat de twee punten welke in het schrijven van Keizer Napoleon, als grondslagen voor de zamenwerking van Engeland en Frankrijk worden aanbevolen, namelijk de handhaving van Turkije's onafhankelijkheid en integriteit, en de wering van buitenlandsche tusschenkomst in Italie, geheel in den geest van het Engelsche kabinet vallen, terwijl zij met de rigting van Ruslands staatkunde strijdig geacht worden.

— In de zitting van het Lagerhuis van jl. Maandag heeft lord John Russell verklaard, dat het Britsche gouvernement niet voornemens is troepen naar den Libanon te zenden.

ITALIE.

Men weet dat Koning Victor Emanuel op eene dringende uitnoodiging van het Napelsche gouvernement, welke door de diplomatie en zelfs door den Engelschen gezant ondersteund werd, Garibaldi bij een eigenhandig schrijven heeft verzocht, thans geenen aanval op het Napelsche grondgebied te doen. Naar de verzekering van een Parijsch dagblad, welks redactie betrekkingen onder Garibaldi's medgezellen heeft, de *Opinion Nationale*, is dat aanzoek niet op eenen zeer dringenden toon gedaan: het schrijven des Konings zou, naar de verzekering van dat blad, nagenoeg het volgende inhouden:

» Generaal, gij weet dat ik uwe expeditie niet heb goedgekeurd en dat ik daaraan geheel vreemd ben gebleven; maar de zoo bedenkelijke omstandigheden, waarin Italie thans verkeert, maken het mij ten pligt, in regtstreeksche gedachtenwisseling met u te treden.

» In geval de Koning van Napels zich bereid verklaarde om geheel Sicilie te ontruimen, in geval hij zich vrijwillig onthield van elke poging om zijn gezag aldaar te doen gelden, en zich uitdrukkelijk verbond om geenerlei invloed bij de Sicilianen aan te wenden, zoodat deze in volle vrijheid hunnen wil zouden kunnen doen kennen en zich geheel naar goedvinden eene regering konden kiezen, dan zou het mijns oordeels eene verstandige handeling van u zijn, van verdere ondernemingen tegen het koningrijk Napels geheel af te zien.

» Voor het tegengestelde geval behoud ik mij uitdrukkelijk de volle vrijheid voor om naar bevind van zaken te handelen, en acht ik het onnoodig u eenige opmerking aangaande uwe plannen te maken."

Blijkens de jongste berigten uit Turyn verwachtte men aldaar niet, dat dit koninklijke schrijven wezenlijke verandering in Garibaldi's plan of in den loop der gebeurtenissen zou te weeg brengen. Een ultraliberaal dagblad van Turyn, hetwelk de tolk van Garibaldi's aanhang daar ter stede is, *el Diritto*, zegt » dat Garibaldi niettegenstaande 's Konings » schrijven zijne onderneming zal doorzetten in de vaste overtuiging van » daarmede te handelen naar den innerlijken en waren wensch van Victor » Emanuel."

— Het Napelsche gouvernement heeft den 23sten Julij in zijn officieel dagblad bekend gemaakt, dat het besloten had geheel Sicilie door zijne troepen en ambtenaren te doen ontruimen. Ofschoon deze verklaring nog niet officieel is terug genomen, is de uitvoering van dat besluit blijkens latere berigten geschorst. De reden hiervan blijkt niet met zekerheid; naar een bij de *Morning Post* ontvangen berigt zou Koning Frans II van dat besluit terug gekomen zijn, dewijl hij zag dat deszelfs aankondiging op de onderhandelingen met Sardinie en met de Westersche mogendheden niet eenen zoo gunstigen invloed had, als hij gemeend had te mogen verwachten.

— De pogingen om met Engelsche of Italiaansche kapitalisten eene geldleening van aanmerkelijk bedrag voor de voorloopige regering van Sicilie te sluiten, zijn, althans tot nog toe, mislukt. Men zal nu op eene andere wijze trachten geld voor Garibaldi's onderneming te bekomen, en wendt zich te dien einde tot het publiek. Te Genua is door de vrienden van den dictator bekend gemaakt, dat hij eene geldleening open stelt, waarin een ieder voor kleine sommen, tot vijf francs toe, zal kunnen inschrijven. Tevens worden alle voorstanders der Siciliaansche beweging dringend aangespoord, om aan die leening deel te nemen, dewijl daardoor de zege dier beweging zou worden verzekerd.

— De jongste dagbladen en brieven uit Napels behelzen vele bijzonderheden, uit welke opgemaakt wordt, dat de wederinvoering van den constitutionelen regeringsvorm en zoo vele andere bewilligingen door de bevolking, althans in de hoofdstad, niet zoo zeer op prijs gesteld worden als de Koning verwachtte, en dat hij daardoor belet werd op den weg zonder aarzelen voort te gaan.

Een bij de Parijsche *Patrie* ontvangen schrijven uit Napels van 24 Julij behelst onder meer het volgende:

» Te Avellino heeft een twist plaats gehad tusschen de bevolking en de buitenlandsche soldaten, welke eenen post van de nationale garde hadden willen ontwapenen en de driekleurige vlag met voeten hadden willen treden; de tusschenkomst der gendarmerie is er noodig geweest om de rust te herstellen. Er is ernstig sprake van het afdanken van het buitenlandsch krijgsvolk: daarop wordt aangedrongen door al de verdienstelijke mannen, welke uitgenoodigd worden om in het ministerie te treden.

» Na lang aarzelen heeft Zijne Majesteit eindelijk zijne toestemming gegeven tot het verwijderen van zestien hovelingen, welke zich het meest afkeerig van de ontwikkeling der constitutionele instellingen betoonden. Die personen hadden de hand gehad in de jammerlijke opschudding, welke de koninklijke garde met reactionaire bedoelingen heeft gemaakt; en hierdoor was het den Koning onmogelijk geworden hen langer in zijne nabijheid en in den kring zijner vertrouwde raadslieden te houden.

» De uitgeweken Napolitanen maken van de hun onbekrompen verleende vrijheid gretig en met spoed gebruik om in hun land terug te keeren. Maandag jl. zijn er met de postpakketboot 124 uit Marseille, Genua en Livorno aangekomen; onder hen was de generaal Ulloa en andere mannen van naam. Gisteren avond zou er eene groote demonstratie van de zijde der bevolking plaats hebben om de vreugde over de terugkomst dier uitgewekenen te doen blijken; maar zij is op hun eigen verzoek achterwege gebleven; zij hebben, in tegendeel, aan al hunne vrienden aanbevolen de bevolking kalm en bedaard te houden.

» Zaturdag jl. is hier in den koninklijken schouwburg eene tooneelvoorstelling ten voordeele der behoeftige uitgewekenen gegeven. Zij heeft eenen aanmerkelijken toevloed van menschen gelokt. De zaal was letterlijk vol. Het baarde veel opzien, dat deze voorstelling niet door het hof werd bijgewoond; maar het geheele corps diplomatique was er, behalve de gezant van Oostenrijk en die van Spanje. Ook waren alle te Napels aanwezige officieren van de Napelsche vloot onder de toeschouwers."

Het berigt dat de heer Brenier, de Fransche gezant te Napels, die stad heeft verlaten, wordt door de *Patrie* tegengesproken.

Een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Napels, insgelijks van 24 Julij, meldt dat, na de tooneelvoorstelling ten voordeele der uitgewekenen, bij de opbrengst daarvan door den Koning eene gift van twee duizend ducaten gevoegd is.

De Napelsche minister van oorlog heeft den 23sten Julij aan den consul-generaal van Napels te Triëst bevel gezonden om het overzenden van recruten te staken, als zijnde de aanwerving van buitenlandsch krijgsvolk voor de Napelsche krijgsdienst voor goed geëindigd.

— De half-officiele dagbladen van Turyn berigten dat Keizer Napoleon binnen kort, Nizza bezoekende, te Monaco een onderhoud met Koning Victor Emanuel zal hebben.

De buitengewone gezanten, welke de Koning van Napels naar Turyn heeft gezonden, moeten in het begin dezer week teruggekeerd zijn. Te Turyn wordt algemeen en stellig verzekerd, dat hunne zending mislukt is en dat zij geen bondgenootschap noch eenige toezegging van het Sardinische gouvernement verworven hebben.

Het officiele dagblad van Sicilie behelst in zijn nommer van 23 Julij een besluit van den dictator, waarbij hij den heer Depretis tot zijnen plaatsvervanger benoemt, en een besluit waarbij de verkiezingen tot na den 6den Augustus worden uitgesteld.

SPANJE.

Er is reeds meermalen gewaagd van stappen, die door de Fransche regering gedaan waren, ten einde Spanje als groote mogendheid te doen erkennen. Thans wordt door de *Kölnische Zeitung* de navolgende tot dit onderwerp betrekkelijke, van den 30sten Mei jl. gedagteekende, nota des heeren Thouvenel medegedeeld, welke dat blad zegt van zijnen Parijschen correspondent te hebben ontvangen.

» De gesteldheid van Spanje na den oorlog, dien het zoo even gelukkig ten einde gebragt heeft, schijnt de regering des Keizers toe de bijzondere belangstelling der groote hoven te verdienen. Ten gevolge van gebeurtenissen, die het onnoodig is te herinneren, heeft die mogendheid opgehouden tot de deelneming aan de algemeene aangelegenheden toegelaten te worden. Zij heeft werkelijk aan de beraadslagingen van 1815 deel genomen, maar weldra, wijkend voor eene inwendige noodzakelijkheid van den ernstigsten aard, heeft zij zich voor het oogenblik in de onmogelijkheid gezien om zich te handhaven in het bezit der rol, welke haar zonder bedenking op het Weener Congres toegekend was. Zoo is zij van de latere vereenigingen der groote mogendheden verwijderd gebleven en heeft sedert niet meer de plaats ingenomen, welke haar bij de Europesche beraadslagingen was toegewezen geworden.

» Deze beraadslagingen — het is onnoodig zulks te herinneren — hebben haren oorsprong en haar gezag aan den aard der zaken zelve ontleend. De Europesche raad heeft zich gevormd uit de mogendheden, die zich door den omvang van hare belangen genoodzaakt zagen om zich in alle gewigtige aangelegenheden te mengen, en aan welke hare middelen om te handelen veroorloofden, bij alle gemeenschappelijke beraadslagingen eenen invloed uit te oefenen. Deze positie ontleent den grond van haar aanwezen en hare wettiging aan de pligten die daaraan verbonden zijn, en aan het nut hetwelk voor de gezamenlijke overige staten daaruit ontspruit. Brengt zij voordeelen aan, zij verdert ook offers; verleent zij een voorregt, zij heeft ook eene groote verantwoordelijkheid ten gevolge; want de waakzame zorg, die zij vereischt, strekt zich uit over alle wezenlijke belangen van Europa.

» Maar hebben niet alle mogendheden een gelijk regt om daarop aanspraak te maken van het oogenblik af, waarop zij de voorwaarden van aanzien en invloed vervullen, noodzakelijk om de daaraan verknochte verpligtingen na te komen? Is het niet billijk dat het aantal der kabinetten, welke geroepen zijn om aan dezen raad deel te nemen, kleiner of grooter worde naar gelang van de wisselvalligheden, welke de respective strijdkrachten verminderen en over de internationale stelling der regeringen beslissen? En wanneer Spanje zich ten gevolge van die wisselvalligheden van de beraadslagingen der mogendheden uitgesloten zag, schijnt dan niet thans, nu het die moeijelijkheden overwonnen heeft, voor hetzelve het tijdstip gekomen te wezen, om zijne plaats bij de beraadslagingen der groote hoven weder in te nemen?

» Gelijk ik aangemerkt heb, was het Spaansche kabinet een der onderteekenaars van de Weener verdragen. Zelfs de tusschen de gevolmagtigden sedert October 1814 ten aanzien der inrigting van het congres gewisselde mededeelingen getuigen van de denkwijze der andere mogendheden aangaande de stelling van Spanje. Ik spreek niet van Frankrijk, hetwelk van den aanvang af in zekere mate de deelneming van alle in Weenen vertegenwoordigde mogendheden zou gewenscht hebben. De andere hoven daarentegen waren allereerst van oordeel dat de beraadslagingen uitsluitend tusschen de groote mogendheden, ten minste betrekkelijk de vorming van een dirigerend comité, moesten plaats hebben. Zelfs bij deze combinatie lieten zij de medewerking van Spanje toe; de ridder de Labrador werd even als de vorst Talleyrand tot de voorbereidende conferentie uitgenoodigd, waarin de gevolmagtigden van Oostenrijk, Groot-Britannie, Pruissen en Rusland het initiatief namen van de beraadslagingen over de voorloopige grondslagen der werkzaamheid van het congres. Spanje's deelneming vond geen oogenblik bedenking; het maakte niet alleen deel uit van het dirigerend comité, maar het trad daarin blijkbaar als groote mogendheid op, terwijl Portugal en Zweden er alleen werden toegelaten als onderteekenaars van het tractaat van Parijs van 30 Mei 1814.

» Door thans aan Spanje het regt weder toe te kennen om ten aanzien der algemeene aangelegenheden geraadpleegd te worden, zouden de kabinetten dus niet meer doen dan die mogendheid herstellen in het bezit van een voordeel, hetwelk zij in 1815 vrijwillig aan haar verleend hebben. Dit regt behoort tot die soort van regten, welke niet door tijdsverloop verjaren. Uit het feit, dat de Spaansche regering hetzelve niet deed gelden toen de omstandigheden haar alle waakzaamheid naar buiten ontzegden, volgt niet dat men bevoegd is om haar het gebruik van dat regt te betwisten, wanneer zij de uitoefening daarvan weder kan hervatten. Door de uitgestrektheid en den rijkdom van zijn gebied, door het aantal zijner bevolking, door de belangrijkheid zijner kolonien bezit Spanje alles wat tot eene groote mogendheid vereischt wordt, en de oorlog, dien het onlangs ten einde heeft gebragt, getuigt van de elementen van kracht en welvaart die het in zich bevat. Naar wij vermeenen zullen de groote hoven niet dan met genoegen het aantal der mogendheden, zien toenemen uit welke de Europesche raad bestaat. Hoe meer staten dezelve in zijnen boezem vereenigt, des te meer waarborgen zijn er voor de handhaving van het evenwigt en van de algemeene belangen, waarvoor hij te waken heeft, vollediger vertegenwoordigd zullen zijn. Niets is voor het overige meer geschikt om aan de besluiten der kabinetten het gewenschte ontzag en duurzaamheid te verzekeren, dan de deelneming van al degenen, welke aanspraak kunnen hebben om daartoe mede te werken.

» Ik verzoek u, deze beschouwingen te brengen ter kennis van den heer minister van buitenlandsche zaken van. . . . . en hem een afschrift van deze depêche mede te deelen, en ik zoude mij gelukkig achten te vernemen, dat hij in dezen opzigte met het gevoelen van 's Keizers regering instemt.

» THOUVENEL."

NOORD-AMERIKA.

De jongste berigten uit de Vereenigde Staten verzekeren weder, dat het Engelsche en het Fransche gouvernement besloten hebben eene nieuwe poging te doen om door gezamenlijke tusschenkomst in Mexico een einde aan den burgeroorlog en de regeringloosheid te maken; dat zij daarbij op medewerking van Spanje kunnen rekenen, en ook medewerking van de Vereenigde Staten hebben gevraagd. Men meende echter, volgens de aangehaalde berigten, dat de President Buchanan in den korten tijd, gedurende welken hij nog aan het hoofd van het eedgenootschappelijk bestuur zou staan, de omzigtige staatkunde, welke hij jegens Mexico steeds heeft gevolgd, zou vasthouden, en aan zijnen opvolger overlaten zou, jegens dat gemeenebest, des geraden oordeelende, meer doortastende maatregelen te nemen. Men dacht evenwel, dat het gouvernement der Vereenigde Staten, wie dan ook aan deszelfs hoofd zou staan, zich steeds zoo veel mogelijk zou verzetten tegen eene tusschenkomst van Europa in Mexico, welke aan het Noord-Amerikaansche volk zeer onwelgevallig zou zijn, en een hinderpaal voor Mexico's vereeniging met de Unie zou kunnen worden.

NASCHRIFT.

NAPELS, 30 Julij. Er is eene militaire conventie tusschen Garibaldi en den generaal Clary gesloten, krachtens welke de Napolitanen de forten van Messina, Syracuse en Agosta bezet houden, en de vrijheid hebben om in die steden te circuleren. Er is voorts overeen gekomen dat van de citadel van Messina niet op de stad gevuurd zal worden, en dat de beiderzijdsche vlag gelijkelijk zal behandeld worden.

PARIJS, 31 Julij. De *Patrie* zegt dat ten gevolge van de tusschen Garibaldi en den generaal Clary gesloten overeenkomst de vijandelijkheden op Sicilie gestaakt zullen worden, en elke der oorlogvoerende partijen hare positien behouden zal.

Volgens hetzelfde blad verzekerde men, dat al de mogendheden het omtrent de overeenkomst betrekkelijk Syrie eens waren, en dat alleen nog eenige punten van ondergeschikt belang te regelen overbleven.

PARIJS, 1 Augustus. Heden zal de Keizer eene wapenschouwing houden over de troepen van het eerste armécorps.

Eene door den *Moniteur* medegedeelde depêche bevestigt de tijding van het sluiten eener overeenkomst tusschen Garibaldi en den generaal Clary tot het staken der vijandelijkheden op Sicilie.

MARSEILLE, 31 Julij. Volgens berigten uit Rome van den 28sten verzekerde men steeds, dat de generaal Goyon den 5den Augustus die stad zou verlaten.

LONDEN, 1 Augustus (medegedeeld door Reuters agentschap). De Porte heeft verlangd dat in de overeenkomst betrekkelijk Syrie melding zou worden gemaakt van het vrijwillig genomen besluit des Sultans om de vervolging der Christenen te doen stuiten en om de medewerking der mogendheden tot dat einde aan te nemen. De heer Thouvenel heeft

in deze wijziging bewilligd, ten gevolge waarvan eene nieuwe redactie van het ontwerp der conventie is opgemaakt. De conferentie heeft zich voor een onbepaalden tijd verdaagd.

Londen, 1 Augustus (medegedeeld door Reuters agentschap). Volgens berigt uit Parijs is in de jl. Maandag gehouden zitting der conferentie de overeenkomst betrekkelijk de interventie in Syrie, in zes artikelen bestaande, met de door de Porte gewenschte wijzigingen aangenomen. Er zal eene nieuwe zitting tot onderteekening der overeenkomst gehouden worden, zoodra de wijzigingen door de mogendheden goedgekeurd zullen zijn.

Londen, 1 Augustus. De dagbladen behelzen een schrijven van Keizer Napoleon aan den heer de Persigny, hoofdzakelijk het volgende inhoudende: „Zeg aan lord Palmerston, dat ik sedert den vrede van Villafranca slechts eene gedachte heb: die namelijk van een nieuw tijdvak van vrede te stichten en met alle naburen, hoofdzakelijk met Engeland, in goede verstandhouding te leven. Waarschijnlijk zal men mij tegenwerpen: gij zegt den vrede te willen, en vermeerdert toch de strijdkrachten van Frankrijk. Ik ontken dat in alle opzigten. Het effectief van mijn leger is geringer dan onder de regering van Lodewijk Philips.

„Toen de heer Lavalette naar Konstantinopel vertrok, gaf ik hem de instructie alle pogingen aan te wenden om den status quo te handhaven. Het belang van Frankrijk vordert dat Turkije zoo lang mogelijk in stand blijve. Welk ander belang, dan dat der menschelijkheid zou mij bewegen om troepen naar Syrie te zenden? Ten aanzien van Midden-Italie heb ik mij met Engeland moeijelijk kunnen verstaan, omdat ik door den vrede van Villafranca gebonden was; wat Zuid-Italie betreft ben ik vrij van alle verbindtenissen, en ik wensch niets liever dan mij omtrent dat punt, gelijk omtrent andere, met Engeland te verstaan. Ik wensch dat in Italie, hoe dan ook, maar zonder vreemde tusschenkomst, de vrede hersteld worde, en dat mijne troepen Rome kunnen verlaten zonder den Paus in gevaar te brengen."

Pera, 31 Julij. De Lazaristen, zusters der liefde en andere vrouwen zijn, onder een door Abd-el-Kader verschaft geleide, van Damascus te Beyrut aangekomen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGravenhage, *den 1sten Augustus* 1860.

Heden wordt van regeringswege, ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken, vermeld bij § 2 der circulaire in de *Staats-courant* van 29 Junij 1852, verzonden eene gedrukte opgaaf betreffende de hoeveelheden suiker, van verschillende soort, in Groot-Brittannie ingevoerd van 1800 tot 1859, en de invoeren aldaar van suiker, melassen, rhum, koffij, cacao en katoen uit West-Indie, Mauritius en de Britsche bezittingen in Indie, van 1831 tot 1859, enz.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft in hare zitting van heden voortgezet de behandeling der onderwerpen, die reeds vroeger aan de orde waren gesteld.

Zij is aangevangen met de beraadslaging over de wets-ontwerpen tot naturalisatie van A. F. J. M. G. ridder van der Renne, Th. de Backer, F. W. Günther, J. A. Meijer, P. J. Kemmling en W. Bossmann.

Bij de algemeene beraadslaging gaf de heer Mackay zijne verwondering te kennen dat de Minister van Justitie, blijkens de over deze wetsontwerpen gewisselde stukken, ontraadt de Engelschen eene uitzondering tot naturalisatie als Nederlanders schéen te willen maken en dit ten gevolge van de omstandigheid dat Engelschen, ofschoon elders genaturaliseerd, echter niet ophouden Engelschen te zijn. Dit achtte hij verkeerd om bijzondere redenen. Dergelijk stelsel van uitsluiting eener natie, van welke men partij kon trekken, kon hij niet goedkeuren.

De heer van Goltstein ondersteunde het gevoelen van den vorigen spreker. Het stelsel van den Minister van Justitie, om geene voordragt te doen ten opzigte van Engelschen die als Nederlanders willen genaturaliseerd worden, moest hij afkeuren. De opgegeven reden tot uitsluiting kon, zijns inziens, niet opgaan, aangezien naar hij meende er geene enkele voldoende omstandigheid was bij te brengen om een Engelschman, die wenscht tot Nederlander te worden verklaard, af te wijzen, en dat te minder omdat in Engeland zelf de bevoegdheid aan ingezetenen van dat Rijk was toegekend zich elders te doen naturaliseren, gelijk hij door voorbeelden aantoonde. Hij achtte het daarenboven onraadzaam, dergelijke personen niet als Nederlanders te willen erkennen, daar men van hen groot nut in het belang van handel en nijverheid kon trekken.

De heer Dirks was van dezelfde meening als de vorige redenaars. Daarenboven wees hij op de omstandigheid dat reeds vroeger Engelschen genaturaliseerd waren, door op den ingeslagen weg niet voort te gaan, zou men moeijelijkheden ondervinden.

De Minister van Justitie herinnerde aan het vroeger voorgevallene bij de behandeling van naturalisatien. De Regering was toen uitgenoodigd te onderzoeken in hoe ver vreemdelingen, hier genaturaliseerd, hunne nationaliteit niet verloren.

Dat onderzoek was gedeeltelijk afgeloopen. Het was nu gebleken dat een Engelschman zijne hoedanigheid als zoodanig nimmer kon afleggen. Vele leden der Kamer nu hadden vroeger te kennen gegeven dat iemand in zoodanigen toestand, onverschillig van welk land dan ook, niet als Nederlander moest genaturaliseerd worden. Had de vreemdeling geen regt op naturalisatie, en was het voldoende dat deze de bij de wet tot naturalisatie vereischte stukken overlegde, dan hield alle twijfel dienaangaande op. Uit den inhoud van de artt. 5 en 6 derzelfde wet bleek het evenwel dat hier van regt geene sprake kon zijn; was dit het geval, dan was de verwerping van eene wet tot naturalisatie van wien dan ook onmogelijk, ook zelfs van de zoodanigen die vielen in de termen van als gevaarlijke vreemdelingen beschouwd te worden. De geschiedenis der behandeling van de wet van 1850 ondertusschen had voldoende geleerd dat dit niet in de bedoeling had gelegen bij de vaststelling der algemeene regelen tot naturalisatie. Dit nu zoo zijnde, was de wetgeving vrij om eenig verzoek tot naturalisatie af te wijzen.

Moest men nu naturaliseren zoodanige vreemdelingen die, hier als Nederlanders erkend, hunne nationaliteit niet verloren? Wat Engelschen betrof zoo beriep hij zich op het officieel ontvangen berigt dat deze, elders genaturaliseerd, nimmer ophielden te blijven onder het gezag van hun land. Hier was geen sprake van schending van gastvrijheid; de Engelschen sloot men niet uit van de bevoegdheid om zich hier te vestigen; maar de vraag was of men hun politieke regten moest toekennen. Die vraag beantwoordde hij ontkennend, daar de hier bedoelde personen niet geheel aan Nederland konden toebehooren; bij mogelijke omstandigheden konden daaruit verwikkelingen ontstaan; uit hunne tweeslachtige betrekking konden voor Nederland moeijelijkheden ontstaan van onderscheiden aard. Ook was vroeger door leden van de Kamer herinnerd dat uit het oogpunt van de Oost-Indische wetgeving, de zaak van het hoogste gewigt was. Van uitsluiting in het algemeen was hier geen sprake, alleen van het bekomen van politieke regten. De geest onzer wetgeving verzette zich, meende hij, ook tegen de aanneming van het door sommigen voorgestane beginsel.

De heer van Goltstein zette nader zijn gevoelen tegenover dat van den Minister van Justitie uiteen, en toonde aan, dat al de door dezen bijgebragte argumenten tot verdediging van diens stelsel niet gelden konden.

De heer Mackay erkende dat de vreemdeling geen regt op naturalisatie had; maar de algemeene regelen hielden bepalingen in om de toepassing voor ieder mogelijk te maken. Gevaar betrekkelijk de uitoefening van politieke regten zag hij niet in.

De Minister van Justitie zeide door de tot hem gevoerde tegenspraak niet overtuigd te zijn. Regt op naturalisatie bestond er niet; dit had hij voldoende, meende hij, aangetoond. De bepaling der wet van 1850 was zoo weinig twijfelachtig dat, zijns inziens, niet anders dan in den door hem aangegeven zin kon gehandeld worden. Gunst was eene naturalisatie altijd, en moest alzoo alleen gegeven worden aan hen, die van dat voorregt geen misbruik ten nadeele van Nederland zouden maken. Ten slotte erkende hij dat er vroeger Engelschen genaturaliseerd waren, maar die omstandigheid mogt er niet toe leiden om op den ingeslagen weg voort te gaan.

De algemeene beraadslaging liep daarmede af.

Bij de behandeling van het eenig artikel der wet tot naturalisatie van A. F. J. M. G. ridder van der Renne, vroeg de heer van Eck of, in verband met de voorschriften der Grondwet omtrent den adeldom, die heer, welke thans als vreemdeling te beschouwen was, onder den titel van ridder had kunnen worden voorgedragen.

De Minister van Justitie antwoordde dat de vader van den betrokkene, burger van Nederland, in den adeldom verheven was, met bepaling dat die titel op zijne nakomelingen zou overgaan. De belanghebbende, in Belgie geboren, had, meende hij, het regt om den titel te voeren niet verloren door de scheiding van Holland van Belgie.

De heer van der Linden meende dat, indien de leer van den Minister van Justitie opging, alsdan alle personen, die voor 1830 tot den adeldom behoorden, na dien tijd ook tot den Nederlandschen adel zouden behooren.

De heer de Poorter stelde toen voor om het woord *ridder* uit de wet weg te nemen.

De Minister van Justitie gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de scheiding van Belgie geenen invloed op het bezit van den bedoelden adeldom had kunnen uitoefenen.

De heer Heemskerk Az. bestreed het voorgedragen amendement; eenmaal geschonken adeldom met regt van overdragt op nakomelingen kon, meende hij, om onderscheidene redenen niet ontnomen worden.

Nadat de heer de Poorter zijn voorstel nader verdedigd had, werd diens amendement in stemming gebragt en met 39 tegen 8 stemmen verworpen.

Het wets-ontwerp werd daarop met 45 tegen 1 stem aangenomen.

Tegen heeft gestemd de heer de Poorter.

Zonder beraadslaging werden vervolgens met algemeene stemmen aangenomen de wets-ontwerpen tot naturalisatie van Th. de Backer, F. W. Günther, J. A. Meijer, P. J. Kemmling en W. Bossmann.

Daarna werden behandeld de conclusien van onderscheidene vroeger uitgebragte verslagen op regeringsbescheiden, namelijk die van:

1°. het verslag over de verrigtingen aangaande het armbestuur over 1857, hebbende de meerderheid der commissie tot onderzoek voorgesteld het regeringsverslag voor kennisgeving aan te nemen en een afschrift van het verslag der commissie aan den Minister van Binnenlandsche Zaken te verzenden. De heer Meylink, tot de minderheid der commissie behoorende, had eene afzonderlijke nota ingezonden, bevattende diens eigene zienswijze omtrent den inhoud van het regeringsverslag.

De heer Mackay gaf zijne verwondering over den vorm van indiening en uitgave der bedoelde nota te kennen, waardoor daaraan gegeven werd het karakter van een officieel stuk, tot de gedrukte stukken der Kamer behoorende, waarbij de bepalingen van het Reglement van Orde niet waren in acht genomen.

De heer Meylink verwees naar den inhoud van zijne nota die hij ingediend had, buiten de gelegenheid geweest zijnde de vergadering der commissie waarin haar verslag was vastgesteld, bij te wonen. Daar de in zijne nota voorkomende bijzonderheden nu ter kennis van de Regering zouden worden gebragt, had hij voor het oogenblik geen voornemen om over deze zaak het woord te voeren.

De heer Mackay gaf toen eenige bijzonderheden op betreffende de behandeling dezer zaak, meenende hij te moeten tegenspreken het denkbeeld dat den vorigen spreker de gelegenheid niet was gegeven om zijne nota bij de commissie in te dienen.

De heer Dommer van Poldersveldt gaf te kennen dat hij nu niets over het verslag der Commissie zou in het midden brengen, behoudende hij zich voor, om bij gelegenheid van de Staatsbegrooting, de hier behandelde zaak nader te ontwikkelen, te meer daar hij moest betreuren de wijze, waarop de wet op het armbestuur werd toegepast.

De heer ter Bruggen Hugenholtz gaf, als lid van de bedoelde Commissie tot onderzoek, nog eenige toelichtingen over de wijze, waarop de Commissie haar verslag had vastgesteld, en verklaarde dat den heer Meylink alle gelegenheid gegeven was, om zijne denkbeelden bij de Commissie te ontwikkelen, hetgeen hij te meer wenschelijk zou geacht hebben, omdat in de nu geopenbaarde nota bijzonderheden voorkwamen, die hij gemeend had te kunnen bestrijden.

Nadat de heeren Meylink en Mackay nog nader het woord gevoerd hadden, werden de beraadslagingen gesloten en de conclusie zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Daarna werden achtereenvolgens zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd de conclusien van verslagen op de navolgende regeringsbescheiden:

2°. het verslag omtrent den staat der hooge-, middelbare en lagere scholen over 1857—1858;

3°. het verslag der Algemeene Rekenkamer, wegens het resultaat harer werkzaamheden over 1858;

4°. de rekening van het Fonds wegens de kolonisatie van behoeftigen in de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid over 1858,

5°. de inlichtingen op het adres van A. Veerman, te Breda, betrekkelijk het bedrag van zijn pensioen;

6°. de Staatsrekening over 1856, en de rekeningen betrekkelijk het Fonds wegens den arbeid der gevangenen, het Fonds der Algemeene Landsdrukkerij en de uitgaven voor verstrekkingen door het Departement van Marine en van Oorlog, beide over 1858;

7°. het verslag de muntwerkzaamheden over 1859;

8°. de rekening der Commissie van liquidatie der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers over 1858;

9°. het verslag der algemeene Commissie van liquidatie der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers wegens den stand harer werkzaamheden op 31 December 1859;

10°. de opgaven wegens den verkoop van domeinen, domaniale tienden enz. in 1859.

Daarna behandelde de Kamer de conclusie van het door de Commissie voor de Verzoekschriften vroeger uitgebragt verslag op twee adressen betrekkelijk de quaestie der aardhaling, hebbende de Commissie voorgesteld het adres bij afschrift te verzenden aan den Minister van Binnenlandsche Zaken met de verklaring dat de Kamer van oordeel was dat art. 68 der onteigeningswet moest worden gewijzigd.

De heer van Eck gaf te kennen geene voldoende gelegenheid gehad te hebben om de bedoelde zaak grondig te onderzoeken. Hij twijfelde of die conclusie aldus zou kunnen aangenomen worden, aangezien daarbij niet opgegeven werd in welken zin de wijziging moest plaats hebben. Verder toonde hij aan dat het hier bedoelde arrest van den Hoogen Raad niet gold art. 68 van de onteigeningswet, maar art. 147 der Grondwet. Achtte men zich dus bezwaard met de uitspraak van den Hoogen Raad, dan had men zich niet voor eene wijziging van art. 68 moeten verklaren. Vervolgens trad hij in eenige beschouwingen over den inhoud der adressen, en deed daarbij uitkomen dat andere artikelen der onteigeningswet eerder dan het aangehaalde in dit geval in aanmerking moesten komen.

De heer Heemskerk Az., wederlegde de bedenkingen van onduidelijkheid der conclusie. De Commissie had gemeend dat het onbescheiden was aan te geven, waarin de wijziging moest bestaan, voldoende was het de indiening van een daartoe strekkend voorstel uit te lokken. Het rapport gaf ondertusschen bijzonderheden genoeg op om te doen zien, in welken zin de Commissie de wijziging zou verlangen. Wat nu art. 68 der onteigeningswet aangaat, zoo trad hij in eene beschouwing van de geschiedenis van dit artikel, alsmede van die van het dijkregt in het algemeen, en van hetgeen dienaangaande in verband met de regeling van het regt van aardhaling was voorgevallen. Bij de behandeling der onteigeningswet was omtrent deze zaak iets duisters gebleven; de Hooge Raad had zijn gevoelen doen kennen, die beslissing kon de ware zijn, maar hier was de vraag, of deze met de billijkheid en den aard van het land overeenkomstig te achten was. Die vraag moest hij ontkennend beantwoorden, op gronden, in het breede door hem ontvouwd. Tot handhaving van het tot 1858 gevolgde dijkregt was herhaaldelijk deze zaak ter sprake gebragt, en ook nu de zaak in behandeling gekomen.

De heer Dullert herinnerde aan het vroeger voorgevallene met betrekking tot de quaestie van het regt van aardhaling. Hij wees bepaaldelijk op het verslag op hoofdstuk V der Staatsbegrooting van 1859, waarin dit punt in het breede behandeld was. Bij de discussie was alstoen beloofd, dat eene wet zou ingediend worden, wanneer de jurisprudentie van den Hoogen Raad dezelfde bleef. De zaak was dus niet nieuw; art. 68 der onteigeningswet had eene andere bedoeling dan de Hooge Raad opgaf. Dit wenschte men nu uit te maken: daartoe strekte de conclusie.

De Minister van Binnenlandsche Zaken wilde niet in het fond der quaestie treden. Hij stelde er prijs op. dat de Vergadering zijn gevoelen hieromtrent zou kennen. Zijns inziens bestond niet de noodige, ware regeling der zaak; voorziening was dienaangaande noodig; en daarom wilde hij niet verder afwachten of de Hooge Raad op zijn gevoelen zou terug komen, maar zou in de eerstvolgende bijeenkomst een ontwerp ter zake dienende indienen.

De heer van Eck beantwoordde nog kortelijk de door beide sprekers tegen zijne gevoelens ingebragte bedenkingen; meenende hij bij zijn gevoelen te moeten blijven volharden.

De heer van der Linden zeide dat bij de behandeling van de toegezegde wet de quaestie der al of niet noodzakelijkheid van herziening zou onderzocht worden. Daarom was het naar zijn gevoelen niet wenschelijk de conclusie van het Verslag aan te nemen, en de zaak nu uit te maken. Het Verslag trad in eene ontwikkeling der zaak, en bevatte beschouwingen waarmede hij zich niet vereenigen kon.

De beraadslagingen gesloten zijnde, werd de conclusie van het Verslag in stemming gebragt en met 37 tegen 21 stemmen aangenomen.

De conclusie van het Verslag der Commissie van onderzoek der overeenkomst omtrent den brugbouw te Mainz werd daarna zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Vervolgens werd in behandeling genomen het wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor 1860 (uitgaven tot aanleg van spoorwegen van staatswege).

De heer van Voorthuysen zeide het wets-ontwerp te zullen aannemen, hebbende hij genoegzaam vertrouwen in den Minister van Binnenlandsche Zaken nopens de uitvoering van het werk; en vertrouwende hij dat hierbij de uiterste spaarzaamheid zou worden in acht genomen. De wet voor den aanleg van staatsspoorwegen was nu eenmaal hier aangenomen; bij het aanwenden van spaarzaamheid zou de Regering de voorstemmers van de spoorweg-wet versterken in hun gevoelen eene goede keuze gedaan te hebben, en de tegenstanders overtuigen dat de Regering geen ongelijk had gehad.

De Minister van Binnenlandsche Zaken toonde aan dat deze wet was ingediend om het bewijs te leveren dat het der Regering met de uitvoering der spoorwegwet ernst was. Het aan haar te verleenen crediet zou zij spaarzaam gebruiken, in zoover het belang der zaak daarbij niet benadeeld wierd.

Hierna werden de algemeene beraadslagingen gesloten verklaard. Over de onderdeelen van het wets-ontwerp voerde geen der leden het woord. Het werd daarop in stemming gebragt en met 45 tegen 13 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren Olivier, Duymaer van Twist, van Heukelom, van Hoëvell, Heemskerk Bz., Wintgens, Bus, Poortman, van Wintershoven, ter Bruggen Hugenholtz, de Brauw, Dullert en van der Linden.

De Vergadering ging daarop in comité-generaal over tot de behandeling der begrooting van uitgaven voor de Kamer voor 1861.

De openbare zitting hervat zijnde, heeft de Commissie voor de verzoekschriften op eenige in hare handen gestelde adressen verslagen uitgebragt, met welker conclusien de Kamer zich achtereenvolgens vereenigde.

De Kamer is daarop tot nadere bijeenroeping gescheiden.

De commissie tot onderzoek van de met Frankrijk gesloten additionele overeenkomst betrekkelijk den letterkundigen eigendom heeft daaromtrent haar verslag uitgebragt. Over de conclusie zal nader beslist worden.

Aan de Vergadering is nog kennis gegeven dat de commissie tot het houden eener enquête in de zaak van den waterafvoer van het water op de Maas en de Zuid-Willemsvaart, den heer Gevers Deynoot tot haren voorzitter benoemd heeft.

Zijner Majesteits korvet *Prins Maurits der Nederlanden*, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee C. P. de Brauw, welke bodem den 21sten Mei jl. ter reede Simonsstad (Kaap de Goede Hoop) was aangekomen, heeft den 31sten Mei daaraanvolgende hare reize van daar naar Nederland voortgezet.

Aan boord was alles wel.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Augustus en Julij.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren. gewassen.	In 24 uren. gevallen.
1	Boven-Rhijn. . . .	*Keulen*,	+ 38.69	+ 2.64	8 ure	″	0.01
31	Waal.	*Nijmegen*,	+ 8.78	+ 2.56	8 ″	0.02	″
31	Neder-Rhijn. . . .	*Arnhem*,	+ 8.79	+ 1.88	8 ″	0.04	″
31	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 7.32	+ 1.95	8 ″	0.02	″
30	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 42.30	+ 0.30	8 ″	″	″
30		*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.75	″	8 ″	0.01	″
31		*Grave*,	+ 5.31	+ 0.46	8 ″	″	0.03
31	Nieuwe Maas . . .	*Brielle* H. W.	+ 0.72	″	2 u. 15 m.	0.04	″
		Brielle L. W.	— 0.60	″	10 u. 45 m.	″	0.11

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

[illegible] Finantien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Zuidholland.*

AANBESTEDING.

Op Maandag, den 13den Augustus 1860, des voormiddags ten $11\frac{1}{2}$ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

het opruimen van Rijzenwerken behoorende aan den Hennip in de Westkil, ter langzame vorming der Nieuwe Merwede.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Dingsdag vóór de besteding, des morgens om tien ure, de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck, te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur J. A. A. Waldorp, te Gorinchem.

's Gravenhage, 19 Julij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Zaturdag, den 11den Augustus 1860, des namiddags ten 3 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Utrecht, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in het bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het achtste district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Utrecht, worden Besteed:

het onder den grond brengen der Rijkstelegraafdraden, van den Rhijnspoorweg bij de Kruisvaart en van de Kruiskeen bij de nieuwe brug, tot in het Rijkstelegraafkantoor te Utrecht, en zulks ter verdere voltooijing van de Rijkstelegraaflijn tusschen Amsterdam en Arnhem.

De Besteding geschiedt bij inschrijving, volgens artikel 9 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan de localen der besturen van de onderscheidene Provinciën, te 's Gravenhage in de voornaamste logementen en koffijhuizen en op de plaatsen, waar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken ter lezing gelegd worden.

Drie dagen vóór de Besteding, des voormiddags ten 10 ure, zal de nadere aanwijzing in loco worden gedaan, beginnende bij de nieuwe brug op de Mariaplaats te Utrecht, en zullen voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur W. C. F. baron van Reede van Oudtshoorn te Utrecht, en bij den Ingenieur van den Rijkstelegraaf te 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 27sten Julij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen van het *Trinity House* te *Londen* als:

ENGELAND.

1°. *Gull-lichtschip.*

Gevolg zijnde gegeven aan het voornemen bij bekendmaking van het *Tinity House* te *Londen*, in het vorige jaar ter kennis van Zeevarenden gebragt (zie de *Staats-courant* van den 1sten en 2den Januarij 1860), is, na den 30sten *Julij dezes jaars*, het licht van het *Gull-lichtschip*, dat uit *twee horizontale stilstaande lichten* bestond, veranderd in *een enkel snel draaijend helder licht*, vertoonende elke 20 *sekonden* een *schittering*.

Des daags wordt aan den top van den mast een *bol* vertoond.

2°. *Nieuw lichtschip in de Cardigan-Baai.*

Eveneens is gevolg gegeven aan het voornemen tot plaatsing van een *lichtschip* in de *Cardigan-Baai*, tusschen de *lichttorens* van *Zuid Bishop* en *Bardsey-Eiland*. (Zie *Staats-courant* van den 22sten Julij 1859.)

Het lichtschip ligt in 26 vademen diepte met laagwater springgetij, op de volgende kompas-peilingen en afstanden:

Zuid-Bishop lichttoren	Z. W. t. W.	afstand	36½	Engels.	mijlen:
Strumble Head	Z. W. ¼ Z.	»	21½	»	»
Kenmaes Head	Z. ½ W.	»	16½	»	»
Causeway-baai	O. t. N. ¾ N.	»	25	»	»
Bardsey-lichttoren	N. O. t. N.	»	23	»	»

Na den 1sten Julij dezes jaars wordt iederen nacht een *rood draailicht* op dit lichtschip ontstoken, vertoonende elke 30 *sekonden* een *schittering* en 25 Engelsche voeten boven het zeevlak verheven.

Des daags wordt aan den top van den mast een *bol* vertoond.

's Gravenhage, den 19den Julij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSIJ.

MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST IN WEST-INDIE.

De Inspecteur van de Geneeskundige Dienst der Landmagt verwittigt alle Apothekers, Nederlanders van geboorte, die genegen zijn om zich als Apotheker der 3de Klasse voor de Militaire Geneeskundige Dienst der Landmagt in de West-Indien voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren te verbinden, dat zij zich vóór den 1sten September aanstaande, bij verzoekschrift, op zegel geschreven en portvrij in te zenden, en na daarop bekomen antwoord in persoon, bij hem Inspecteur, aan deszelfs Bureau te 's Gravenhage, in het Locaal des Magazijns van Geneesmiddelen (Voorhout), behooren aan te melden, met overlegging der navolgende bewijzen, als:

1°. eene geboorte-acte, ten bewijze van eenen ouderdom beneden de 35 jaren;

2°. een bewijs van ongehuwd te zijn;

3°. een bewijs van voldane dienstpligtigheid aan de Nationale Militie;

4°. een bewijs van goed zedelijk gedrag en van te zijn Nederlander, af te geven door de Regering hunner woonplaats;

5°. een bewijs van geschiktheid voor de militaire dienst, af te geven door den Eerstaanwezenden Officier van gezondheid bij het garnizoen in hunne woonplaats of in het naastbij gelegen garnizoen; en

6°. bewijzen van afgelegde examina als Apotheker, of van regelmatig in die vakken volbragte studien; alle welke bewijsstukken op gezegeld papier moeten zijn geschreven.

Na overlegging van welke bewijsstukken hun de gelegenheid zal worden verschaft om aan 's Rijks Kweekschool voor Militaire Geneeskundigen, bij een volgens vastgesteld programma af te nemen examen, bewijzen te geven van voldoende bekwaamheid voor de betrekking welke door hen verlangd wordt, omtrent welk programma de noodige inlichtingen bij de Eerstaanwezende Officieren van gezondheid in de garnizoenen, of wel bij hem Inspecteur kan worden verkregen.

Tot hun verder narigt dient, dat de bevordering tot hoogere rangen onder het geneeskundig personeel in de West-Indien plaats heeft, ten gevolge van nader voor dien hoogeren rang af te leggen examen, en dat aan de betrekking van Apotheker der 3de Klasse in de West-Indien de volgende voordeelen zijn verbonden, als:

1°. een jaarlijksch tractement van f 1700, benevens vrije woning, of schadeloosstelling voor huishuur;

2°. een tractement van f 800 's jaars gedurende hun oponthoud hier te lande;

3°. eene gratificatie van f 1500 en een voorschot van f 260 op het tractement gedurende de reis, waarover men vóór de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is waarmede de reis als militair gouvernements-passagiers der 1ste Klasse zal geschieden, strekkende deze som tot uitrusting en het aankoopen van boeken enz.;

4°. de rang van tweeden Luitenant bij de Landmagt in West-Indie, terwijl zij dezelfde onderscheidingsteekenen in zilver mogen dragen, die voor de Officieren van gezondheid van gelijken rang in goud zijn of zullen worden vastgesteld.

's Gravenhage, den 24sten Julij 1860.

Dr. SNABILIÉ.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

BEKENDMAKING.

De Burgemeester van 's Gravenhage maakt aan de Ingezetenen bekend; dat het plan tot daarstelling van eenen voor Rijtuigen geschikten toegang van de Dagelijksche Groenmarkt naar het Buitenhof, met de daarbij behoorende kaart en grondteekening, alsmede de daartoe betrekkelijke uittreksels uit het register van het kadaster, ter inzage van ieder, op de plaatselijke Secretarie zullen liggen van Dingsdag 31 Julij tot Maandag 3 September 1860.

Aan belanghebbenden wordt herinnerd, dat zij tusschen den 31sten Julij en 3 September 1860, mondeling of schriftelijk, hunne bezwaren aan het Collegie van Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage moeten opgeven.

Aldus afgekondigd en aangeplakt waar het behoort, op heden den 30sten Julij 1860.

De Burgemeester voornoemd,
F. G. A. GEVERS DEIJNOOT.

NEDERLANDSCHE BANK.

Opgaven naar aanleiding van het Koninklijk besluit van den 9den Junij 1852 (Staatsblad *n°.* 129).

Omloopende Bank-biljetten	f 103,448,480.00	Munt en Munt-materiaal . . .	f 108,640,528.825
Saldo's van Rekeningen-courant . .	21,519,807.50		

Amsterdam, 31 Julij 1860.

De Directie der Nederlandsche Bank,
H. CROOCKEWIT, *President.*
W. C. MEES, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*) Bij Acte, op heden voor den Notaris *Jacobus Mulder* en getuigen alhier verleden, is de tusschen de ondergeteekende *Samson Hartog* Junior, Koopman, wonende te Gorinchem, en *Alexander Hermanus Keyzer*, Koopman, alhier woonachtig, onder de Firma van *Hartog en Keyzer* alhier bestaande Vennootschap, betreffende den Handel in Steen-, Houtskolen, Gazkoken, Brandhout, en zoo voorts, Ontbonden, te rekenen van af primo Augustus dezes jaars, zullende de tweede ondergeteekende met de vereffening der nog loopende zaken van dezelve Vennootschap belast zijn, en daarvoor dezelve Firma kunnen teekenen, met bijvoeging der woorden: in liquidatie.

Amsterdam, 31 Julij 1860.

S. HARTOG *Jr.*
A. H. KEYZER.

BEKENDMAKING.

Bij Acte, op den dertigsten Julij des jaars achttien honderd zestig ten overstaan van den ondergeteekenden Notaris *Cornelis Metzelaar*, in tegenwoordigheid van getuigen te Amsterdam gepasseerd, en geregistreerd, is de tusschen den Heer *Nicolaas Cornelis Rauestoot*, wonende te Amsterdam, en twee andere Heeren als geldschieters, bij notariele Acte, op den een en dertigsten December achttien honderd twee en vijftig, aangegane Vennootschap wegens Stalhouderij en Handel in en Verhuring van Paarden en Rijtuigen, onder de Firma van *Jan van der Lingen* Dirkszoon, met en van den eersten Augustus dezes jaars Gedissolveerd en Opgehouden, zullende de Heer *Andreas Jacob Schrey* Hermanuszoon, wonende alhier op den Nieuwendijk bij de Raamskooi, hun gewezen Boekhouder, alleen en uitsluitend belast blijven met de Liquidatie der openstaande zaken, die voor die Liquidatie alléén en bij uitsluiting van elk der Vennooten, nevens zijnen naam de Firma van *Jan van der Lingen* Dirkszoon met bijvoeging der woorden: » in Liquidatie" zal mogen voeren.

C. METZELAAR, *Notaris.*

BEKENDMAKING.

Bij Acte, op den dertigsten Julij des jaars 1860 ten overstaan van den ondergeteekenden Notaris *Cornelis Metzelaar* en getuigen te Amsterdam gepasseerd, en geregistreerd, is door de regthebbenden aan den Heer *Cornelis de Goede*, Koopman, wonende te Purmerende, zoowel voor hem zelven alleen, als ook voor zijne eventuele mede-belanghebbenden of regtverkrijgenden, van heden af, voor altijd gegeven het regt om, met uitsluiting van alle anderen, de Stalhouderij, mitsgaders den Handel in en Verhuring van Paarden en Rijtuigen, te mogen uitoefenen, onder de Firma van *Jan van der Lingen* Dirkszoon.

C. METZELAAR, *Notaris.*

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 1 AUGUSTUS 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2½	63 3/16	—	—
Dito dito	3	76½	—	—
Dito dito	4	98 5/8	98 11/16	—
Syndicaat	3½	—	—	—
Handel-maatsch.	4½	133 1/8	133¼	—
BELGIË. Bij *Rothschild*	2½	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	101 7/8	—	—
Dito 1828–1829.	5	100 3/8	—	—
Dito 1840. . . .	4	79 7/8	—	—
Stieglitz	4	[illegible]	81 3/16	81 3/16
Dito 1854. . . .	5	88 3/8	—	—
Dito 1855	5	97¼	97½	—
Leening 1860 . .	4½	90 1/8	—	—
Engelsche	4½	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans. . .	1¾	39 [illegible]	—	—
Amortisable. . .		—	—	—
Buitenlandsche .	3	—	—	—
Binnenlandsche .	3	[illegible]/16	—	—
PORTUG. Te Londen	3	44 [illegible]	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852 . .	5	51 3/16	51½	51 7/16
Dito Zilv. Nation.	5	58½	58 11/16	58 [illegible]
Dito Zilver 1849 à 1854	5	74 5/16	—	—
Dito 1847–1852.	2½	25 [illegible]/16	—	—
MEXICO. Londen.	3	—	—	—
GRENADA id. .	2¾	—	—	—
VENEZUELA id. .		—	—	—
Uitgestelde . . .		—	—	—

Londen.

Consols.	3	pCt.	93 5/8
Spanje	3		—
Dito	1¾		39¾

Parijs.

Fr. rente.	3	pCt.	68.35
Binnenl. Spanje . . .	3		—
Spanje	1¾		—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	54 [illegible]
Nat. Metalliek	5		[illegible]
Binnenl. Spanje	3		—
Spanje.	1¾		—

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	79.60
Idem Nationaal			79.85
Wissel Londen.			126.15

PRIJS-COURANT,

opgemaakt en uitgegeven den 30sten Julij 1860.

op last van Zijne Excellentie den Heer Minister van Financiën, door de beëedigde Makelaars G. A. van der Voort, A. Gasandijk, F. J. A. [illegible], T. J. B. Westerwoudt, P. E. H. Praetorius, J. H. Roelofsz, D. Reul Koopman, G. van der Weyden Jr. en L. H. Weetjen, ter voldoening aan het bepaalde bij art. 20, lit. D, der wet van den 18den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 36), tot regeling der waarde van de zaken onder n°. 1 van art. 1 dier wet omschreven, behoorende tot nalatenschappen waarvan het regt van successie en van overgang verschuldigd is.

NB. Van de Effecten, achter welke in de kolom van den interest niets ingevuld is, wordt op de memorie van aangeving geen interest gebragt, aangezien de te goed zijnde dividenden onder de getaxeerde waarde begrepen zijn, uitgezonderd de actien der *Nederlandsche Bank* en de aandeelen in de *Nederlandsche Handelmaatschappij*, waarbij, ofschoon onbepaalde dividenden gevende, in den handel *eene rente* berekend wordt.

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Por.	WAARDE.	
BINNENLANDSCHE EFFECTEN.			
Inschrijving en Certificaten Werkelijke Schuld	2½	61	pCt.
Dito en dito	3	76½	»
Dito en dito	4	98½	»
Obligatien, ten laste der Oost-Indische bezittingen	4	97	»
Schuldbek. Amort. Syndicaat	3½	93¼	»
STAD AMSTERDAM.			
Schuldbekentenissen 1829	5	104	»
Losrenten 1845 en 1856	4	97	»
STAD MIDDELBURG.			
Obligat. genegotieerd à 3 pCt.	½	9¾	»
PARTICULIERE BINNENLANDSCHE NEGOTIATIEN.			
Actien in de Nederl. Bank (rente 4 pCt. sedert 1s. April 1860)	....	170	»
Aandeelen in de Nederlandsche Handelmaatschappij (rente 4½ pCt. sedert 1 Julij 1860)	....	133	»
Dito, Amsterd. Entrepôt-Dok.	4½	101	»
Aandeelen, Hollands. IJzeren Spoorwegmaatschappij	....	76	»
Leening, dito A°. 1844, 1847 en 1860	4½	100	»
Obligatien, Nederlands. Rhijn-Spoorwegmaats. A°. 1838.	4½	101	»
Aandeelen in de Assur.-Comp. te Amsterd., Direct. *H. van den Broeke* en *B. J. Momma*	....	357	»
Aandeelen in de Nederl. Assur.-Compagnie te Amsterdam, Direct. *J. Spengler* en *H. F. de Waal*	....	181	»
Aandeelen in de Brand-Maatsch. te Amst., Direct. *C. M. P. ten Sande* en *Jan Jarman*	....	216	»
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Assurr.-Comp., Direct. *Ed. Croese* en *C. A. Hekman*	....	237	»
Aandeelen in de Amsterd. Brand-Societeit, Direct. *L. H. Lankhorst* en *A Ravesteyn*	....	144	»
Aandeelen in de Holl. Brand- en Levensverz. Societeit, Dir. *J. Zuyderhoff* en *T. Zuyderhoff* Jz.	....	147	»
Aandeelen in de Amsterd. Zee- en Brand-Assurrantie Maatschappij, Directeur *A. C. Bouman*	....	193	»
Aandeelen in de Brandgevaar-Maats., Dir. *J. H. Logt* en *H. Salm*	....	136	»
Aandeelen in de Brand-Assurrantie-Maats., Direct. *J. T. van Baasen*	....	149	»
Aandeelen in de Holl. Societ. van Levensv.- Direct. *P. Langerhuisen*	4	290	»
BUITENLANDSCHE EFFECTEN.			
ENGELAND.			
Het divid. vervalt.			
Actien in de O.-I. Compagnie, Januarij en Julij	....	219	»
Dito, in de Bank, April en Oct.	....	228	»
Gereduceerde 3 pCt. Annuiteiten, April en October	....	93	»
Geconsolideerde 3 pCt. dito, Januarij en Julij	....	92¾	»
(Het L. st. te rekenen à f 11.65).			
RUSLAND.			
Obligatien bij *Hope* en *Comp.* neg. 1798 en 1816	5	101¾	»
Dito bij dito 1828 en 1829	5	100½	»
1) Inschrijving op het Grootb. in assignaten	6	60	»
1) Certificaten van dito, diverse admin.-kantoren te Amsterd.	6	60	»
2) Inschrijvingen en certific. in zilver.	6	105	»
2) Idem 3de en 4de serie A°. 1831 en 1833.	5	85	»
2) Certificaten, administratie Hamburg A°. 1820	5	88	»
2) Idem, admin. Amsterdam.	5	87	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Por.	WAARDE.	
2) Oblig., te Lond. neg A°. 1822	5	95½	pCt.
3) Dito » dito » » 1850	4½	90¾	»
3) Dito » dito » » 1859	3	61¾	»
2) Inschrijving en certificaten bij *Hope & C°.*, c. s.	4	79½	»
2) Dito en origin. bewijzen van inschrijving van de 2de, 3de, 4de en 5de Leening.	4	80¼	»
2) Dito en dito 5de serie A°. 1854	5	98¼	»
2) Dito 6de serie » 1855	5	97¼	»
Aandeelen in de groote maatschappij der Russische spoorwegen à 125 Z. R. of f 236.	....	f 212.00	
2) Russ. spoorweg oblig. 1858	4½	82	pCt.
POLEN.			
2) Schatkist-Oblig., Neg. 1841	4	79¾	»
Aandeelen Neg. 1835 à Flor. 500 à 4 pCt.	....	f 160.00	
OOSTENRIJK.			
Obligatien op de Weener Bank, genegotieerd bij *Goll* en *Comp.*	5	61	pCt.
Dito, idem idem	4½	51	»
Dito, idem idem	4	48½	»
Dito, idem *Osij* en *Zoon*	5	60	»
Dito, idem idem	4	47½	»
4) Dito, supplem. letter G en O.	4	47	»
4) Certificaten van originele Weener Stads-Bank-Obligat. bij *Goll* en *C°.*	2½	42½	»
4) Oblig. Weener Met., div. dat.	5	51	»
4) Dito idem idem	4½	45½	»
4) Dito idem idem	4	38½	»
4) Dito idem idem	3	31	»
4) Dito idem idem	2½	26½	»
4) Dito idem idem	1	10¼	»
4) Dito rentes, betaalb. te Amsterdam in zilver 1849, 1851, 1854	5	74¼	»
4) Dito Nationale betaalbaar te Weenen in specie	5	58¼	»
Aandeelen in de Oostenrijksche Nationale Bank te Weenen à C. M. fl. 1000.	3	f 770.00	
Dito Neg. 1839, 30 Mill. groot C. M. fl. 250	....	» 299.00	
Dito Neg. 1854, 50 Mill. groot C. M. fl. 250, à 4 pCt	....	» 221.00	
Dito Neg. 1860, 200 Mill. groot O. W. fl. 500, à 5 pCt	....	» 447.00	
Fransch-Oostenr. spoorw. obl. bij *Hope & C°.* à frs. 500	....	» 128.00	
FRANKRIJK.			
5) Inschrijving en certificaten.	4½	87½	pCt.
5) Dito en dito.	3	62¾	»
Certificaten van actien in de Fransche Bank	....	f 1280.00	
BELGIE.			
6) Obligatien, Negotiatie 1838.	3	68	pCt.
6) Dito. 1836.	4	86	»
5) Inschrijving en certificaten.	2½	52	»
5) Obligatien	4½	89½	»
PRUISSEN.			
7) Obligatie Neg. 1850, 1851, 1854 en 1856.	4½	98½	»
7) Idem 1859.	5	103½	»
Aandeelen A°. 1854 à Th. 100 Intr. à 3½ pCt., losbaar met premie	....	f 207.00	
7) Idem in de Pruissische Bank.	4½	129	pCt.
SPANJE.			
8) Oblig., A°. 1841, te London.	3	48	»
9) Oblig. Binnenl. Schuld	3	47¼	»
9) Oblig. Buitenl. uitgestelde Schuld 3 pCt. thans	1¾	39¼	»
9) Oblig. Amort. Schuld, 2de kl.	....	20¾	»
PORTUGAL.			
3) Oblig., A°. 1853, 100 L. st.	3	44	»
3) Dito, » 1856, 1857 en 1859, 100 L. st.	3	42¼	»
3) Dito, uitgest. Schuld (1863 3 pCt.)	....	32½	»
10) Dito Binnenl. Schuld.	3	40½	»

VERSCHILLENDE SOORTEN DER EFFECTEN.	Int. Por.	WAARDE.	
PAUSSELIJKE STAAT.			
5) Oblig., genegot. te Parijs	5	75	pCt.
12) Certificaten bij *J. van Beeck Vollenhoven*, c. s.	5	[illegible]	»
SARDINIE.			
3) Obligatien te Londen, 1851.	5	79	»
NAPELS.			
12) Cert. van 5 pCt. Geconsol. Schuld, bij *Lamaison en Bemore*.	5	82	»
DENEMARKEN.			
Obligatien op de Tollen, Kroon- en Leen- en Wisselbank	4	94	»
Dito, idem	3½	80	»
3) Dito, genegot. te Lond. 1825.	3	80	»
3) Dito, dito 1850	5	99	»
AMERIKA.			
3) Oblig. van de Citizens Bank in Louisiana, A°. 1836 en 1837.	5	101	»
3) Obligatien van de Bank te Philadelpia bij *Rothschild*	....	80	»
Aandeelen van Amerikaansche Fondsen bij *Hope & C°.*, lit. A.	....	f 270.00	
Dito, dito lit. B.	....	» 1010.00	
13) Certificaten ten laste der Vereen. Staten, bij *Hope & C.* Losbaar na 1867 en 1868	6	102½	pCt.
13) Dito, ten laste van Pensylvania bij idem, Losb. na 1862.	5	88	»
13) Obligatien, Illinois Centraal Spoorweg-Maatschappij	7	88	»
MEXICO.			
3) Obligatien, te Londen	3	20 *a)*	»
BRAZILIE.			
3) Obligatien, [illegible] bij *Rothschild* [illegible], L. st. 100.	5	96½	»
3) Dito, idem 1824, L. st. 200.	5	96	»
3) Dito, dito bij *J. L. Goldsmid* 1843, L. st. 100 en 200	5	95½	»
3) Dito, dito bij *Samuel en Philips* 1839, L. st. 100 en 200.	5	95½	»
3) Dito, dito bij *Rothschild*, 1852, 1858 en 1860	4½	85½	»
ECUADOR.			
3) Obligatien, te London 1855.	1	11½ *b)*	»
VENEZUELA.			
3) Obligatien te London.	3	21¼ *c)*	»
3) Idem	1½	11¼ *d)*	»
NIEUW-GRANADA.			
3) Oblig. te London 6 pCt., thans	4	13½ *e)*	»
3) Uitgestelde Schuld	....	4½	»
PERU.			
3) Obligatien, geneg. te London	4½	91	»

WISSELCOURSEN

te Amsterdam.

Parijs	Kort	f 55.94	per 40 Kr. van 3 francs.
Hamburg	»	35.25	» 40 Mark banco.
Weenen	6/w.	90.00	» Fl. 100 Oostenr. Währ.
Lissabon	3/m.	40.87½	» 40 Cruzados.
Napels	2/m.	75.00	» 40 Duc. di reg. of 176 L.
London	Kort	11.72½	» L. st.
St. Peter.	3/m.	1.69	» 1 Zilveren Roebel.
Madrid	3/m.	2.40	» Piast. van 20 Réal. de V.

1. De Roebel	te rekenen à f	1.00
2. De Roebel	» » »	2.00
3. Het L. st.	» » »	12.00
4. De Weener Gulden	» » »	1.25
5. De Franc	» » »	0.50
6. De Franc	» » »	0.47½
7. De Thaler	» » »	1.80
8. De 85 L. st.	» » »	1000.00
9. De Piaster	» » »	2.50
10. De 1000/Mill. Reis	» » »	2700.00
11. De Scudi	» » »	2.50
12. De Lire	» » »	0.50
13. De Dollar	» » »	2.50

Amsterdam, dato als boven.

a) Onder den koopprijs begrepen 13 achterstallige coupons. *b)* Idem 1 coupon. *c)* Idem 1 coupon. *d)* Idem 1 coupon. *e)* Idem 14 coupons.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.